

Phan

“... Cái gì giò nghĩa là đã tởn có thọt nhợn bấy giò không còn nũa thì ngợ i ta mớ i làm giò đở tởn nhợ - theo nghĩa tinh thợn nhợ tởn thuyợn nhợn vớ t biợn, theo nghĩa tiợn đợn nhợ cái chân-giờ a cở a ngợ i thợn binh. Khi ngợ i ta làm giờ a nhợ hai thí đở trên là vì cái thọt quý giá không còn. Nhợn cái thọt vợn còn mà ngợ i ta cở làm giờ a là giờ a đở i nhợ hợ t xoàng giờ a (không đeo hợ t xoàng đâu có chợ t). Còn làm giờ a đở giờ t ngợ i giờ t mình là giờ a nhợn giờ a nghĩa nhợ thợ c ăn chay (traị) đở c trình bày qua hình thợ c mợn (mợn). Không ăn đùi gà, heo quay bợ bợ t cũng đâu có chợ t.”

“Thợ a tiên sinh! Hôm nay tiên sinh, mợ?”

“Tôi chợ ngợ m đau gì sợ t.”

“Tiên sinh hiợ u lợ m rợ i! Ý tôi muợn nói là tiên sinh liợ u hợ n! không khéo thì tiên sinh mợ đồn.”

(Cợ bàn cợ i ha hợ).

“Tôi biợ t! Cánh đàn ông ngoài garage này không nợ đánh tôi vì nhìn đi nhìn lợ i thì tôi to xác nhợ t, các bà trong nhà thì còn lo ăn chay cho no bợ ng đở có sợ c mà bàn vợ viợ c đai-ợ t (diet). Sau đó lo... lo qua lo lợ i hai cái lợ, chợ ngợ ai rợ i hợ i mà tợ m quợ t cho tôi. Các ông còn nhợ ngợ i xợ a có câu: ‘đỉợ c hay ngợng, ngợ ng hay nói’ vợ i câu: ‘xợ u lợ a làm tợ t, đợ t lợ a nói chợ’ là thói đợ i nó thợ ! Ngợ i nông dân nợ ng mợ a dợ đợ u nên lợ a nợ m mợ thợ y mình là quân vợợ ng, sợ ng trong nhung lợ a. Hoàng thợợ ng sợ ng trong nhung lợ a thì lợ i thợợ ng nợ m mợ thợ y mình ra đợ ng vợ i cái cày, con trâu cho đợ i thanh thợ n. Tợợ ng tợ nhợ thợ ! Nhợ ng ngợ i hợ c thợ t thợợ ng lợ n đợ t, nên ngoài lợ đợợ ng mợ i nhiợ u hợ c giờ a, tiên sinh... chợ nghĩa bấy giò rợ nên ngợ i ta xài hoang!”

“Vợ y! Xin hợ i: Tiên sinh đây là hợ c giờ a hay hợ c thợ t, mợ?”

“Tôi bợ o ông đợ t thì ông không tin vì ông tin tôi đợ t hợ n ông. Nhợ ng tôi nói ngợợ c lợ i, nói cho đúng ý ông thì ông hoang mang vì ông cũng đâu tin ông giợ i đợ n thợ ! Sau đó, ông đợ thợ a cho tôi là kợ nợ nh đợ ông không chợ u trách nhiợ m vợ viợ c tôi khen ông giợ i - khi có ai chợ t vợ n ông. Nhợ ng thâm tâm ông hài lòng vợ i ý nghĩ mình giợ i mợ t cách trí trá hợ n cợ câu nợ nh bợ - cũng giờ a trá nợ t - nợ u tôi có nói. Cái chân và giờ a trợ u trợ o muôn đợ i đợ cùng tợ n tợ i cho mợ i thành phợ n, mợ i hoàn cợ nh... có thợ lý giợ i đợợ c nhợ ng viợ c không nên làm trợ thành chợ p nhợ n đợợ c và nhợ ng viợ c đợợ ng nhiên trợ thành vô lý - khi cợ n. Nợ u tôi là hợ c thợ t thì tôi đã ngợ i nhà gái đợ u giờ i chợ đâu cợ t công đợ n đây đợ hợ u chuyợ n các ông đợ t thâm căn cợ đợ mà trợợ ng hợ p cá nhân tôi đã chợ ng thợợ c đợợ c câu: ‘lợ bợ u thì tròn lợợ ng thì dài’; ‘giờ n mợ c thì đen giờ n đèn thì sáng’ có tợ ngàn đợ i.”

“Chợ c tiên sinh đã thợ y sao hợ mợ ng cợ a tiên sinh tợ t hôm nay?”

“Thợ sang năm, các ông đợợ c đi ăn giò kợ hèn này!”

“Lão này hôm nay phải giò thì phải!”

“Đùa với các ông cho vui. Đừng ai đánh tôi nhé. Tôi mà biết với chúng gia chủ nhà này cho ăn chay thì tôi đã ở nhà làm homework, (xe cộ n thay nhọt, cộ n rứa, cộ chũa cộ t, tóc chũa hớt...) Nhưng cái tốt ham vui và nhọt là... ham ăn. Đúng là tham thớt cộ c thân mà mò đến đây”.

“Thầy tiên sinh đã nghe: ‘miếng ăn quá khó u thì tàn’?”

“Tôi biết chứ: ‘không ăn miếng miến ng lợn gan lên đũa’ Nhưng thớt tình mà nói thì tôi không thích miếng - khi nhìn món ăn chay mà làm cho miếng cái đùi gà (miếng cộ ng xộ miếng miếng nhớt cái xộ miếng đùi cộ a con gà, chung quanh bọc mì căn, nhân bên trong là đũa hữu, nộm mè với cà rốt xộ sộ i, bún tàu...) Công nhận là ngoài miếng ng ngộ i phải nộ chộ biết đi mua thì ngộ i phải nộ Việ Nam khéo tay mà theo tôi là nhớt thớt giò i, nhìn y nhớt cái đùi gà chiên ngoài tiệm ông già miếng kính (Kentucky). Không biết khi cúng, ngộ i đũa cộ cúng có nộ i giò n?! Khi ăn, ngộ i miếng ăn và ngộ i đũa cộ miếng ăn có lạ đũa cộ mình là ‘real chicken’ hay không?!

Tôi thì chộ u, ban này đến đây, tôi thấy đĩa heo quay đũa tộ i trên bàn. Ở chộ thân tình nên tôi rón ngay miếng miến ng - khai vị. Ai dè, hoàn toàn là bớt. Lốp đũa tộ i bên ngoài nhìn hốp đến nhớt da heo quay, kộ đến lốp trứng trong nhớt mớ, đến lốp đũa cộ màu thớt heo chín. Lốp bớt trong cùng còn quét màu nâu-nâu-đen, ngộ ng cháy cháy y nhớt heo quay chánh hiệ u ông Tàu. Bớt vô miếng ng rộ i miếng biết là hiệ u ông... Phớt.

Thớt buộ i này lộn ng gộ t lợn sân vô tộ i cộ a thiệ n môn rộ i sao trộ i? Đến khi vộ lộ ra là ngày tộ y trộ n nên các bà cho ăn chay. Thớt là tôi thớt vộ ng! Ra đây uộ ng bia với các ông, không biết các ông có cộ m giác (cộ m nhộ n) nhớt tôi: Cộ hộ ăn chay thì thêm mớ n, ăn cộ m thì thêm phớt, (đừng nghĩ lung tung đũa nhá!) Nhân danh sộ m cộ cá nhân, tôi kộ vộ thớt chó bộ y món cho các ông nghe vì đêm qua tôi khó ngủ, cộ trộ n trộ c mãi miếng nghĩ ra là mình nhớt thớt chó! Coi nhớt chuyệ n ăn mớ n nói ngay ăn chay nói dớt”.

“Chúng tôi thấy tiên sinh chộ còn có ăn đòn là biết thân...”

“Trong đám không dám đánh mình vì sộ thì có ngày, có kộ bộ ng hớt sộ ! Và trong đám không nộ đánh mình vì thớt ng thì cũng có ngày, có kộ hớt thớt ng! Nên tôi biết đợ ng lộ i cộ chộ ng mớ c... sộ p ăn đòn! Yên chí đi.

... Các ông biết không? Thớt chó ăn theo miếng nên đợ ng nói là ở đâu có con chó ngon nhớt; ở đâu nộ u ngon nhớt, cũng trộ t hớt. Thớt dân cộ u xộ c (là ăn thớt chó chộ đợ ng nghĩ là ăn nhớt chó, tiệm Tàu nói ngộ c, nó thớt !) cùng đợ ng ý với nhau là: nhớt mớ c nhớt vàng tam khoang tộ đợ m. Nhưng không có bộ n thớt cao cộ pộ y thì con vộ n, con vộ n cũng ngon nhớt thớt ng bộ i ngộ i hiệ u biết đâu có miếng: ‘đông mè hè khuyệ n’ là kinh điệ n. Mùa đông lộn nhớt hộ a nhớt tâm thân không bọc ra ngoài đũa cộ, các cộ ta ăn cá mè là lộn thớt phộ m hàn - mát đũa giò i bớt thân nhớt. Mùa hè nóng làm cho thân nhớt bọc quá, tâm thân bọc hàn nên ăn thớt chó là thớt phộ m hộ a - nóng đũa sộ i lòng. Ý nghĩa cộ a câu ‘đông mè hè khuyệ n’ đũa cộ giò i thích theo thuyệ t âm đợ ng trong y hộ c cộ truyệ n và tộ tộ ng phộ ng Đông là thớt.

Nhớt ngộ i Đợ i Hàn, nộ i cái tên quộ c gia cộ a hộ , nghe đã đóng băng nhớt ng hộ chén thớt chó

vào lo i nh t hành tinh là vì con ng i và con chó có th ăn chung m i lo i th c ph m - tr ph ph m t con ng i thì con chó không ph i giành v i con ng i. Nh ng con gì s ng chung v i con ng i thì cũng đ ng nghĩa v i trên đầ tuy t ch ng! Con ng i ăn con chó đ b o toàn th c ph m cho mình i mi n giá bằg. Nghèo đói thì ai đ h i mà nghĩ đ n tuy t âm d ng. Nam Hàn m i khá lên đầ thôi, c vào Nhà hàng c a m t dân t c, n m qua các món ăn đ c s n c a h thì đoán đ c dân t c đó giàu hay nghèo. m th c, ngoài v i c nói lên Văn hóa dân t c, nó còn nói lên s giàu nghèo thâm căn c đ c a dân t c y. Có ai tìm đ c cái đ u cá hay ru t cá trong Nhà hàng M ? Con tôm l n đã đành, con tôm bé teo, h cũng bóc v ch không ăn cho có ch t vôi (can-xi) nh lý gi i nh ng n c nghèo.

Còn q uê ta, mi n B c thu c x l nh nh ng đầu ph i nhà ai cũng có ao cá mè đ ăn. Các c ta ăn th t chó b n mùa vì đói nghèo cũng nh Đ i Hàn v y. Trong mi n Nam nóng b bu, đúng là nên ăn th t chó theo câu: ‘đồng mè hè khuy n’ nh ng ch ng ai ăn tr c khi có ng i B c di c vào Nam mà đúng nh t là tr c khi Hòa bình l p i. Sau ’75 không ăn th t chó thì ăn th t nhau à? Có th t gì đầ mà ăn! n cách m ng là ch đó. Tr c ’75, ng i mi n Nam không ăn th t chó, ng i B c có ăn b i nh q uê x a ch không ph i đói cá, đói th t đ n ph i ăn th t chó trong đầt mi n Nam. Nói tóm l i: Tuy t âm d ng bát ngát nên ch giành cho gi i h c g a khi trà d t u h u; gi i h c th t - tay làm hàm nhai tay quai mi ng tr thì có cái b vào mi ng đầ là may trên m t đầt n c điều linh. Trên tinh th n y, tôi k các ông nghe:

Gia đình tôi thu c di n di c (B c ’54), tôi đi tàu há m m vào Nam t khi còn r t bé nên ch ng nh gì nhi u v q uê h ng B c b . Ng i trong Nam hát nh o ng i B c di c là: “t B c vô Nam tay c m bó rau, tay kia c m s i dây đ trối con c y...” không sai, không sai vì chính tôi đ c ăn th t chó ngay trên tàu há m m. M tôi đ u cách nào thì tôi không bi t, c th nh tho ng b vào mi ng tôi m t mi ng th t lu c đã khô sắn, cho có ch t th t... chó, làm nh không ăn thì m t g c B c không b ng! Trên tàu, h có cho ăn t t ! Tôi còn nh th . Nh ng tôi nh cái mùi th t chó lu c đã m i ngày y đ n đêm qua, đ n h t đ i tôi cũng có th l m ! Tôi nh song song v i hình nh đoàn ng i di c xu ng tàu nh đàn gia súc, có nh ng ông Tây cao to x t thu c tr ch y r n. Không có h a c ng s n thì con ng i đầu b chà đ p nhân ph m, khinh khi đ n đ ng ch m vào lòng t ái ngay trên q uê h ng mình đ đ i đ i n t ng trong tu i th .

Theo ông c tôi thì th t chó lu c xong ăn ngay s b khai khai mùi n c ti u tr con, nên ng i sành đầu là lu c xong cái đầi tr c c a con chó (đầi tr c ăn th t lu c, đầi sau ăn r a m n là sành đầu) th t lu c treo lên gác b p giảm h om, ch ng thiu th i gì đầu, (th t chó có cái đầi bi t là ăn b gi t rằg đ n h om sau cũng không hoi, treo đầi khô không h) khi h xu ng thái lát v a ăn thì th t r t sắn ch c vì đã róc h t n c, bay h t mùi khai, ch m mi ng m m tôm, ăn kèm v i cái lá m , lát ri ng non thái m ng thì linh h n bay đầi thiên đầng. Ch c th nên m i có truy n: “Tr con không đ c ăn th t chó” c a đầi văn hào Ngô T t T , đầi m t n đầi ph o ra b m t th t c a con ng i và cu c s ng trên m t mi n đầt n c l m than.

Nh ng khi mi ng th t chó di c , khi vào mi n Nam r i thì ch có nh n th em vì không th y ng i trong Nam ăn th t chó nên các c di c a nh c nhau nh chúng ta gi đầy a nói v nh ng món ăn bình dân q uê nhà - tùy mi n c a ng i nói (k). Sau ’75 thì Nam B c m t nhà - đói rách nh nhau nên ăn th t chó có tính th ng nh t t B c vô Nam. (Món chó xào lăn, h m n c đầi b t đầu xu t hi n nh ng xóm làng mi n Nam. Đầi đầi xào xào là chó n u chao, p chao n ng v).

Riêng tôi, nhĩ u đêm nĩ m nhĩ thĩ t chó nhĩ nhĩ ngĩ i yêu. Tôi nói bà xã thì bà y hĩ i ngĩ c lĩ i mình: “Bây gi vĩ Viĩ t Nam, liĩ u anh còn dám ăn không?” Tôi thĩ t không trĩ lĩ i đĩ c vì chính mình đã thay đĩ rĩ i thì phĩ i?! Bĩ i cĩ nhìn nhĩ ng đĩ a trĩ trong nhà mình, chúng nó ồm ĩ p, hôn hít con chó nhĩ ngĩ i bĩ n thân thì mình có nĩ ăn thĩ t bĩ n cĩ a con mình không? Nói ra thì sĩ ngĩ i đĩ i mĩ ng nhĩ c: trĩ ng gĩ a hĩ c làm sang. Tôi nĩn thỉnh nhĩ lúa trong bĩ tĩ i hôm nhà tôi xin đầu miĩ ng mĩ , bà y đi chĩ mua cá trẽ, riĩ ng, thì là... đĩ gia vĩ đĩ thĩ c hiĩ n món cá trẽ om mĩ . Đĩ n lúc hĩ i tôi: “Anh còn nhĩ ngày xĩ a mĩ nĩ u món này ra sao không?”

Tôi trĩ tài liĩ n! Ồi thôi. Tôi bày la liĩ t cái nhà bĩ p. Vĩ tôi đĩ n đĩ p thĩ y tĩ i luôn. Tĩ i nhĩ t là bà y phĩ i lĩ ng đĩ n mĩ y lĩ t bao ny-lon đĩ trút nĩ i cá trẽ om mĩ cĩ a tôi vào và đi bĩ thùng rác”.

“Nam mô a di đà Phĩ t! Bĩ ch tiên sinh, hôm nay bĩ n hèn không ăn chay thì đã khiêng tiên sinh ném xuĩ ng bĩ bĩ i. Chuyĩ n bá vĩ thĩ cũng kĩ .”

“Nhĩ ng tôi thành công món khác, các ông ! Đĩ tôi kĩ cho các ông nghe trĩ c, nĩ u đĩ c chĩ p nhĩ n thì lĩ n sau hĩ p mĩ t, tôi làm cho các ông thĩ ng thĩ c.”

“Đĩ c. Tiên sinh mà bá vĩ thêm mĩ t lĩ n nĩ a thì chúng tôi xĩ trĩ m tiên sinh đĩ y!”

“...thĩ này, tôi cho là thĩ t bĩ i cái món cá trẽ om mĩ bĩ i hai nguyên do: Cá trẽ đông lĩ nh nên thĩ t con cá bĩ máu trong đó mà phát tanh (tanh khiĩ p). Thĩ hai, mĩ đây vàng vàng chĩ không trĩ ng nhĩ hĩ mĩ ngày xĩ a ĩ nhà tôi. Tôi vào Sĩ làm hĩ i mĩ t chĩ bĩ n - Bĩ c rĩ t. Chĩ cho biĩ t: Con mĩ đây yĩ u lĩ m, không khĩ e nhĩ con mĩ ! Mĩ Mĩ không ăn cĩ m thiũ, cĩ m thĩ a nhĩ bên nhà đĩ c. Chĩ phĩ i nĩ u cháo đĩ c, đĩ nguĩ i cho mĩ ăn và giĩ vĩ sinh cĩ n thĩ n cho hĩ mĩ trong tĩ bĩ p, nghĩa là nĩ i không nóng cũng không lĩ nh, không sáng cũng không tĩ i, thì mĩ mĩ i trĩ ng đĩ c. Mĩ bĩ vàng nghĩa là có quá nhĩ u con mĩ chĩ t trong đó nên khi nĩ u lên ăn có hĩ u đĩng đĩ ng. Té ra mĩ vàng thì đĩ ng mĩ trĩ ng thì chua, mĩ chùa thì... tôi không biĩ t! (Các ông cĩ i cái gì? Đĩ ng có mà ăn chay nghĩ mĩ n!)”

“Đĩng là đĩ con mĩ ...”

“Nhĩ ng không có con mĩ thì cũng phĩ n lĩ m cĩ ! Tôi tĩ gĩ y cho mình mĩ t hĩ mĩ , trĩ ng phau nhấ! (Đĩ ng có cĩ i. Đĩ tôi nói) J Tôi nhĩ da diĩ t cái mùi rĩ a mĩ n ăn vĩ i bún tĩ i - khi mà ngày nào cũng xoay quanh mĩ y món chán chĩ t đĩ c. Tôi lĩ i ra tay cho vĩ đĩ c đĩ n đĩ p nhà bĩ p, nhĩ ng lĩ n này thành công mĩ mĩ n. Tôi đi chĩ mua giò heo nhĩ ng chĩ mua móng thôi, không mua phĩ n trên đĩ u gĩ i, lĩ m thĩ t thì ngon gì? Phĩ i gân gân sĩ n sĩ t... mĩ i đã! Vĩ tôi đĩ n vĩ i theo: ‘mua giò Viĩ t Nam ít mĩ , không lông anh nhấ!’ Tôi thì không hĩ o ngoĩ i nhĩ ng nghĩ mua giò bên chĩ Hĩ ng-Kĩng ngon hĩ n, tôi thĩ y hĩ thĩ ng tĩ lĩ nh ĩ chĩ y có uy tín! Phĩ n các bà sĩ bên chĩ Hĩ ng-Kĩng bán mĩ c hĩ n bên chĩ Viĩ t Nam chút đĩ nh. Ai dẻ, giò Viĩ t Nam không mĩ không lông thĩ t các ông ! Giò Hĩ ng-Kĩng lông không vĩ i mĩ , phát ĩ n. May là tôi không ghé chĩ Mĩ ! Chĩ ng biĩ t còn kinh đĩ n đầu?”

Đem vĩ , tôi cho lên lò nĩĩ ng, mĩ lĩ a đĩng đĩng mà chĩ ng thĩ m vào đầu, chĩ đĩ n bao giĩ nó mĩ i cháy vàng nhĩ thui đây chĩ ! Tôi lĩ y cái đèn khò hàn máng xĩ i, tôi khò lĩ móng heo cháy vàng ĩĩ m, thĩ m nĩ c mĩ i. Vĩ tôi đem rĩ a nĩĩ c, bà y lĩ y cĩ c chũi soong, chũi nĩ i, chũi sĩ ch đĩ n trĩ ng ra nhĩ chĩ a thui. (Vĩ tôi mà không phá tôi thì bà y chĩ u không đĩ c! Hay cĩ t ý trĩ

thù l n tr c thì còn trong nghi án.) Tôi gi n run vì t t t t đã công giã tràng. Tôi đành khò l n n a, l n này tôi khò cho cháy đen luôn, khi r a l i nó vàng s n ng sang màu h i nâu là v a, các ông ! Th m l m.

Tôi p tí mu i, đ ng, b t ng t, tiêu tr ng, cooking wine r i đ đ y. Đi xem hũ m thì tr ng có tr ng, tôi kh u m t tí đ a lên kính hi n vi, c ng quân ngo ngoe th y n! B n n m vùng c nào cũng l t vô đ c bí m t qu c gia. Tôi phân vân vì lâu quá không ăn m , ch bi t có sao không đây? Tôi cho chúng vào máy xay sinh t , b m nút năm phút tr thù! Chúng nó chóng m t c lũ khi tôi đ a lên kính hi n vi l n th hai hay ch t tan xác h t b n ph r i thì ph i! Tôi bi t chúng đã ch t tan xác trong y nh ng nhìn đ s . Tôi l c l i, b xác nh ng xác cũng ch ng còn vì cái máy xay sinh t nhà tôi nhìn vào đ n b n l i dao-th y n. Tôi b c n i giò p s n lên b p, đ n c m vào n u. V tôi giã ri ng b ng c i đá, tôi nh khi x a ăn r a m n a b l m x m trong mi ng b i xác ri ng giã trong cái nón s t c a lính, th là tôi cho ri ng vào máy xay, xay và l c vài tua thì lo i đ c xác ri ng ra kh i món t ng h p. Khi đ n c ri ng vào n i giò đang sôi v i m , h i r a m n b c lên ngay, các ông ! Tôi ch còn vi c ng i canh cho giò chín t i (c ng quá ăn không đ c mà m quá thì ngán).

Trong nhà, v tôi lu c bún. Tôi ng i đ c báo ngoài sau hè cũng là ng i canh l a, v t b t. Hình nh xa x a l i thoáng hi n nh ng g ng m t trong gia đình. Nh ng anh em tôi khi còn nh c tò sau l ng ông c nhà tôi ch t chó ch t đ n chó chín! B tôi ch ra tay khi n u th t chó ch th c ăn ngày th ng thì m tôi n u. B tôi có thói quen khi m i b n bè v nhà thì v con tr thành nh ng ng i ph c v , nh ng hôm nào ông c n u cho v con ăn thì đ t khoát không ti p b n bè. (Dù h có vô tình đ n, cũng ch m i ly n c trà r i ti n khách ch không m i l i ăn nh ng i trong Nam th ng dùng câu: “g p b a...” B tôi không đi đâu trong ngày ph c v v con dù b t k ai r rê, m i m c).

Tôi nh mãi hình nh anh em tôi đ c ng i bàn ăn b nh ch e nh ng i l n, b m tôi thành hai ng i ph c v ch không ph i con nít thì múc cho m t tô là xong! B m tôi tôn tr ng con nít ngang v i ng i l n là m t ti n b b lên ti ng nh t so v i nh ng gia đình chú bác c a tôi. Nhà chú bác, con nít ch đ c ăn sau khi đ n bàn c a ng i l n n nhà trên xu ng-còn gì ăn n y! Ký c không đ p y đeo đ ng c đ i cô em h tôi. Bây gi cô y đ n bàn cho con nít ăn tr c, còn gì ng i l n ăn sau đ tr thù ti n ki p, cũng là m t cách tr thù ng o m n đ y ch ! Tôi r t thích đ c cô em h g i m i ăn u ng vì nó làm s ng l i hình nh gia đình tôi thu x a.

Tôi v n th y mùi h ng ch a ph i l m! Ch a đúng mùi r a m n nên bàn v i v . Nhà tôi l n này không phá tôi nh l n tr c, bà y l y hũ m m tôm cho vào m t mu ng (mu ng cà phê), mùi b c lên ngay! Y chang. “M i phút n a là giò v a ăn đ y anh !” Ch ng bi t mùi r a m n có làm cho h ng s c thêm đ m đà mà ăn nói ng t ngào đ n l ! Bà y đi đ n bàn ăn t t , trông xom t l m! Tôi nghĩ gì không bi t? B o nhà tôi đ n cúng b m tr c đi r i mình ăn.

Khi mùi g a c y quy n v i mùi h ng (nhang) trên bàn th , tôi th y hãnh đ i n h n thành q a đ t đ c trên n c M ! T m lòng đ i v i ti n nhân m i đích th c là cái c n - h n cái có. Đ u óc khoa h c k thu t trong tôi thì b o là các c đã là cát b i vô tri nh ng lòng thành thì th y hai c đang chén g a c y h h . Tôi t h i l i mình: Đây là chân? Đây là g a? Đi tìm s r ch rồi gi a chân và g a đ làm gì khi đ i s ng v n dĩ h -th c. Các ông th y sao?”

“Vn đồ là củi cùng thì ch nhà ph i lng m y cái b t ny-lon?”

“Không. Ln này ngon lành. Nhà tôi không n m t ông bác sĩ c nh báo cholesterol gì n a! bà y làm t i th y th ng luôn. Tôi d m d ng đ c vài mi ng th y ngon, no c n thêm h n là no b ng. Tôi hi u ra m t đ u là ký c cũng bi t đỏi ch ch riêng gì cái bao t . N u các ông mu n th thì tôi cũng không t c công đâu. Tu n sau nhé?”

“Đ chúng tôi xem i ph n b o hi m nhân th cho k , ch c ăn r i ăn g a c y tiên sinh n u sau v y!”

“Ngon th t đ y! Nh ng tôi trình bày v i các ông đ ngh s xem mình có nên g i món y là “Giò heo n u m ” cho nó chính xác v i nó! T i sao ph i g i là g a c y trong khi nó là giò heo. Giò heo có cái ngon khác v i th t chó. Ng i Vi t thì dù ở đâu cũng c t hào mình là ng i Vi t, sao ph i mang tên M đ nghe lng c ng cái l tai ng i khác? B tên M thì con ng i có giá tr h n sao? Các ông t ng t ng ngài Bob h Vũ thì ra cái th th ng gì? Còn gì là h c g a!”

Tiên sinh di n thuy t t i lên đèn m i ra v , vài tu n sau tiên sinh tri u t p khách th ng ngo n toàn h c g a v i tiên sinh, ch ng có h c th t nào góp m t nh ng món giò heo n u g a c y c a tiên sinh thì ngon th t. Nên m i ng i đ ng ý cho tiên sinh chính th c g i món y là: “giò heo n u m ” ch không g i là g a c y đ m t uy-tín-con-heo.